

شیر فقط در مدارس ابتدایی دولتی

علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش خبر داده است که طرح توزیع شیر در مدارس در حال اجراست و در ۱۰۰ درصد استان‌های کشور انجام می‌شود. او ادامه داد: «تنها یک یا دو استان باقی مانده بود که یکی از آن‌ها تهران است و توزیع شیر در مدارس این استان نیز از هفته جاری آغاز شده و تاکنون هیچ مشکلی گزارش نشده است. توزیع شیر صرفاً در مدارس ابتدایی دولتی انجام می‌شود.» او با اشاره به برنامه‌های جدید حوزه پرورشی هم گفت: «توصیه می‌کنم معاونت پرورشی، نشست خبری برگزار کند تا جزئیات برنامه‌ها برای رسانه‌ها تشریح شود. در حوزه پرورشی، طرح تحول با رویکردهای جدید آماده شده و در حال پیگیری است. شعار این برنامه «بازگشت به مدرسه» است که بر تقویت فعالیت‌های پرورشی در مدرسه تأکید دارد.»

واکنش وزیر دادگستری به اجرای مهریه

امین حسین رحیمی، وزیر دادگستری در پاسخ به سؤالی درباره مهریه گفته است که مهریه قرار نیست ۱۴ سکه شود، مهریه توافق میان زن و مرد است و تغییری در آن ایجاد نشده و فقط موضوع ضمانت اجرایی است: «مهریه یک حق مالی برای زن محسوب می‌شود و همه زنان، حتی کسانی که زندگی مشترک دارند هم می‌توانند از زوج طلب مهریه کنند و مرد اگر توان مالی داشته باشد، می‌تواند آن را پرداخت کند.» وزیر دادگستری ادامه داد: «با اصل اینکه، مرد زندان نرود و با پابند الکترونیک آزاد باشد تا بتواند مهریه را پرداخت کند؛ موافق هستیم و اعتقاد داریم که مرد به‌خاطر مهریه نباید به زندان بود اما باید ضمانت اجرایی مناسب هم برای زن وجود داشته باشد که همان اعمال پابند است؛ چون محدوده پابند شعاع هزارمتری است و البته این محدودیت خیلی هم به‌نفع مرد نیست و همین محدودیت کمک می‌کند تا مهریه قابل دریافت شود.»

تذکر به پزشکان درباره پرستاران

رئیس کمیته پرستاری کمیسیون بهداشت مجلس گفته است که مصوبات کارگروه ویژه پرستاری دولت که با دستور رئیس جمهور تشکیل شد، هنوز به سرانجام نرسیده است، به‌همین علت نامه‌ای از طرف مجلس به‌صورت تذکر، به رئیس جمهور ارسال کردیم. محمد جمالیان دراین باره گفت: «براساس پیگیری‌های انجام‌شده و گزارش‌هایی که گرفتیم، قرار است آن بخش از مصوباتی که کارگروه ویژه پرستاری دولت برای تصویب نهایی به رئیس جمهور ارائه کرده و جنبه مالی دارد، در بودجه ۱۴۰۵ دیده شود و دیگر موارد هم که به جذب نیرو... برمی‌گردد، از ریاست جمهوری پیگیری شود.» او ادامه داد: «بخشی از مصوبات کارگروه در موضوع اقتصادی و معیشتی پرستاران است که در حال پیگیری هستیم و امیدواریم با اجرای آن در سال ۱۴۰۵، برخی از گره‌های مشکلات پرستاری باز شود. بخشی از این مصوبات هم در موضوع کمبود پرستار است که امیدواریم جذب پرستاران، سرعت بیشتری گیرد.»

عکس: UNICEF

گزارش «هم میهن» از وضعیت مهاجران به مناسبت ۱۸ دسامبر، روز جهانی مهاجرت

این سازمان می‌گوید، مسیر هر مهاجر داستانی از تاب‌آوری و امکان است و وقتی مهاجرت به‌خوبی مدیریت شود، هر داستان فردی بخشی از داستانی بزرگ‌تر می‌شود که فرهنگ‌ها را غنی‌تر می‌کند، توسعه را تقویت می‌سازد و به‌نفع همه ماست: «این همان ایده‌ای است که در قلب موضوع سال ۲۰۲۵ قرار دارد. «داستان بزرگ من» تنها داستان یک مهاجر نیست؛ بلکه داستان مشترک ما از این است که چگونه جابه‌جایی انسان‌ها می‌تواند آینده‌ای عادلانه‌تر و پایدارتر را شکل دهد.»

سرویس پژوهشی پارلمان اروپا هم به‌همین مناسبت یادآور شده که روز جهانی مهاجران که از سال ۲۰۰۰ هر سال برگزار می‌شود، به‌منظور جلب توجه به حقوق انسانی و مشارکت‌های مهاجران در جوامع تعیین شده است و شمار قابل توجهی از جمعیت کشورهای منطقه را تشکیل می‌دهند. آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد هم گفته، در این روز جهانی مهاجران، بیایید در کنار هم برای حقوق هر مهاجر بااستیم و مهاجرت را برای همگان باکرامت و امن کنیم. دفتر مهاجرت سازمان ملل هم دیروز در بیانیه‌ای نوشته، روز جهانی مهاجران فرصتی ویژه به ما می‌دهد تا بر مشارکت‌های ارزشمند میلیون‌ها مهاجر در سراسر جهان، نور بتابانیم: «این روز همچنین فرصتی است تا به محیط هر چه پیچیده‌تری که مهاجرت در آن رخ می‌دهد، توجه کنیم. درگیری‌ها، بلایای مرتبط با تغییرات اقلیمی و فشارهای اقتصادی همچنان میلیون‌ها نفر را وادار می‌کنند خانه‌های خود را در جست‌وجوی امنیت یا صرفاً فرصت ترک کنند.» این بیانیه می‌گوید که در سال گذشته، شاهد کوردهای بی‌سابقه‌ای در جابه‌جایی‌های داخلی، افزایش نیازهای بشردوستانه در بحران‌های جاری و جدید و به‌طور ترازیک، بالاترین شمار جان‌باختگان مهاجران در مسیرهای مهاجرت بوده‌ام: «باین حال در کنار این چالش‌ها، روایت‌هایی از تاب‌آوری، پیشرفت و امید هم وجود دارد؛ جایی که مهاجرت امن و به‌خوبی مدیریت‌شده، ظرفیتی خارق‌العاده در خود دارد. مهاجران نقش‌های حیاتی در بازارهای کار ایفا می‌کنند؛ شکاف‌های مهارتی را پر می‌کنند، نوآوری و کارآفرینی را پیش می‌برند و به مواجهه با چالش‌های جمعیتی در جوامع سال‌خورده

دیروز منتشرشده برآورد کرده که ۹۴/۱ میلیون مهاجر بین‌المللی در منطقه اروپا زندگی می‌کنند؛ به‌این معنا که تقریباً از هر هشت نفر، یک نفر مهاجر است. به گفته این سازمان، مردم برای یافتن امنیت، فرصت، آموزش یا پیوستن به خانواده جابه‌جا می‌شوند و اغلب در این مسیر با مخاطرات سلامت رویه‌رو هستند؛ از گسست در تداوم مراقبت و خطرات شغلی گرفته تا فشارهای روانی. در حالی که این ارقام می‌گویند که جابه‌جایی اجباری، نه‌صرفاً مهاجرت اقتصادی، به یکی از بزرگ‌ترین بحران‌های انسانی جهان تبدیل شده و در تعداد آوارگان و پناهندگان رکوردشکنی کرده است، یک نظرسنجی جدید در هفت کشور اروپایی نشان می‌دهد که بخش بزرگی از مردم - بین ۴۶ تا ۵۳ درصد- درخواست توقف کامل ورود مهاجران جدید را دارند و از حذف گسترده مهاجران حمایت می‌کنند، حتی اگر بسیاری از آنان قانونی باشند و این نشان‌دهنده فشار فزاینده سیاسی بر مهاجرت است.

▼ «داستان بزرگ من: فرهنگ‌ها و توسعه»

روز جهانی مهاجران (IMD) هر سال در ۱۸ دسامبر گرامی داشته می‌شود و در حالی بر ضرورت ایجاد نظام‌های مهاجرتی امن‌تر، فراگیرتر و عادلانه‌تر در جهانی که به‌سرع‌ت در حال تغییر است تأکید می‌کند که دونالد ترامپ از زمان روی کار آمدنش شدیدترین سیاست‌های مهاجرت‌ستیزی را در پیش گرفته است؛ در دسامبر ۲۰۲۵ دولت او دستور جدیدی صادر کرد و فهرست کشورهایی را که ورود به آمریکا برای شهروندان‌شان به‌طور کامل ممنوع است، گسترش داد. هفت کشور جدید از جمله سوریه، سودان جنوبی، مالی، نیجر و بورکینافاسو به این لیست اضافه شدند. همچنین برای حدود ۱۵ کشور دیگر محدودیت‌های جزئی‌تر وضع شده است. منتقدان می‌گویند این سیاست‌ها بر اساس «ملیت» اعمال می‌شود و تبعیض‌آمیز است، نه بر اساس تهدید واقعی امنیتی.

حالا روز جهانی مهاجران، امسال با عنوان «داستان بزرگ من: فرهنگ‌ها و توسعه»، نامگذاری و سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) خواستار سیاست‌های هوشمندانه‌تر، همکاری‌های قوی‌تر و تعهدی تازه برای کارآمد کردن مهاجرت به‌نفع همگان شده است.

نگاه پژوهشگر

دلگرمی شگفت‌انگیز مهاجران را خارج از قاب «مهاجرت» دیدن

مادر بزرگم زندگی می‌کند و جای نوه‌هایش را پر کرده و یکدیگر را از تنهایی درمی‌آورد. چه دلگرم‌کننده که حسن هست و مستند می‌سازد و ما را با راک‌استارهای جوان افغانستانی - ایرانی آشنا می‌کند. چه دلگرم‌کننده که سالومه هست و روانشناس کودکانی است که در حاشیه‌های تهران هر رنج و آسیبی را تحمل کردند و زخم‌هایشان با حرف‌های سالومه التیام می‌آموزد. چه دلگرم‌کننده که مریم هست و به زنان محله‌اش سواد می‌آموزد. چه دلگرم‌کننده که هیچ‌کس مثل فاطمه دیجیتال مارکتینگ بلد نیست و ویدئوهای جالب نمی‌سازد. چه دلگرم‌کننده که آقا میرزا برای همه سال‌خوردگان محل، نان سنگک تازه می‌خرد. چه دلگرم‌کننده که خاله نرگس رستوران دارد که بولانی بیزد و در رستورانش قابلی پلو مجلسی بخوریم. چه دلگرم‌کننده که آسیه خانم خامه‌دوزی بلد است و با زنان محل تولیدی زده‌اند. چه دلگرم‌کننده که دکتر موسوی هست تا امواج مهاجرت‌ستیز را بهتر بشناسیم و با سیاست‌گذاری مهاجرت در ایران و جهان بیشتر آشنا

شیما وزایی

پژوهشگر ارتباطات

از مسئله مهاجرت و مسائل مهاجران زیاد می‌نویسیم. از جنگ و بحران‌هایی که مهاجرت را سبب می‌شوند، یا از خواست ساده و انتخاب زندگی بهتر در جای دیگری؛ از تبعیض‌ها و تغییرات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی. اما به خود مهاجران و شمول اجتماعی آنها که می‌رسیم، انگار آنها را در قابی منحصر می‌کنیم. قابی که به آن‌ها تنها اجازه تحرک به‌عنوان یک مهاجر را می‌دهد. یادمان می‌رود که در این جهان صلب و تاریک که از هر تغییری ناامید می‌شویم، مهاجران نیروهای محرک اجتماعی هستند که خودشان تغییر را زندگی می‌کنند و با برهم‌زدن نظم موجود، تغییر برای همگان را ممکن می‌کنند. یادمان می‌رود که بگوئیم چه دلگرم‌کننده که مهاجران هستند و بین ما زندگی می‌کنند! چه دلگرم‌کننده که نسیمه در ساختمان

شویم. چه دلگرم‌کننده که رضا شعر می‌نویسد و رحمان یادکست می‌سازد و ناجیه، نقاشی می‌کشد. چه دلگرم‌کننده که وقتی خودم مهاجر بودم، پرستو بود تا بریم قورمه‌سبزی درست کند و کاری پیدا کند که، نه در شیراز، نه در کابل نتوانست داشته باشد و روی پای خودش بایستد و باهم عصرها بچه‌هایش را به پارک ببریم تا با بچه‌های سوریه‌ای، عراقی و آلبانیایی بازی کند. چه دلگرم‌کننده که کارگران ساختمانی محل، شب‌ها روی پشت‌بام ساختمان نیمه‌کاره جمع می‌شوند، آواز زیبا می‌خوانند و هندوانه می‌خورند. چه دلگرم‌کننده که آدم‌های مهاجر در حوزه عمومی آنلاین روایت‌هایشان را می‌نویسند و باعث می‌شوند درباره خودمان، رفتارمان و ساختارهای فرهنگی‌مان دوباره فکر و ذهن‌هایمان را بازتر کنیم. چه دلگرم‌کننده که زنان ایرانی و افغانستانی باهم از حق آموزش برای زنان می‌گویند. چه دلگرم‌کننده که زبانه‌ها را به کمک کارگران افغانستانی تفکیک می‌کنیم. چه دلگرم‌کننده که مهاجران در محله‌ها ساکن می‌شوند، باهم محلی‌ها دعوا می‌کنند، ارتباط می‌گیرند، ازدواج می‌کنند، به اختلاف می‌خورند و کودکانی به شهرهایمان اضافه می‌کنند. چه دلگرم‌کننده که مهاجران در بین‌مان زندگی می‌کنند و بافت جامعه را تغییر می‌دهند! بیش باد. آن روز که تبعیض‌ها و موانع حقوقی بر سر شمول اجتماعی، اقتصادی و سیاسی مهاجران نیز از میان بروند و انسان‌هایی در مسیر شهروندی با حقوق برابر داشته باشیم، می‌توانیم چندین کتاب به این «دلگرمی‌ها» اضافه کنیم.